

# Regionkontor Landbruk

Lørenskog, Nittedal, Oslo, Rælingen og Skedsmo

Det kongelige Landbruks- og matdepartement  
Postboks 8007 DEP  
0030 OSLO

Landbruks- og matdep.	
Saksnr.: 05/1215	Doknr.: 77
Mottatt: 04 OKT 2005	ASR/ASRL
Saksbehandler: IEK	Ark.: 482
	Date: 03.10.2005

Deres ref.:  
200501215-/BHJ


Vår ref.:  
SkSKOuttbrev Høring bærekraftig skogbruk

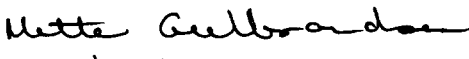
## HØRING – FORSLAG TIL FORSKRIFT OM BÆREKRAFTIG SKOGBRUK

Det vises til Landbruks- og Matdepartementets høringsbrev av 15.07.2005 vedr. ovennevnte.

Vedlagt oversendes administrativ høringsuttalelse til forskrift om bærekraftig skogbruk behandlet i Skedsmo kommune, Landbrukskontoret – Regionkontor Landbruk, som sak 02310500033DIV den 30.09.2005.

Med hilsen

 Knut Samseth (sign.)  
Landbrukssjef

  
sekretar

Vedlegg

Kopi: Rådmann Torstein Leiro  
Thor Sandness, Kultursektoren  
Hege Cecilie Ludvigsen, Kultursektoren  
Sigrid Louise Bjørnstad, Plan-, næring og miljøavdelingen

Postadresse:	Besøksadresse:	Telefon:	Telefax:	Org. nr.:
Postboks 84 2001 Lillestrøm	Solheimsgt. 1 Lillestrøm	63 80 45 50 e-mail: reg.landbruk@o2i.net	63 80 45 60	938 275 130

SKEDSMO KOMMUNE

**Landbrukskontoret - Regionkontor Landbruk**

Saksnr.: 02310500033DIV

Saksbeh.: Jon Arne Kongtorp

**ADMINISTRATIV HØRINGSUTTALELSE TIL FORSKRIFT OM  
BÆREKRAFTIG SKOGBRUK**

KONKLUSJON

Skedsmo kommune mener at skogeierens ansvar for miljø er utformet på en tydelig måte i forskriften.

Det er positivt at "Forskrift om bærekraftig skogbruk" er en landsomfattende forskrift, og at en nasjonal forskrift viser hva vårt land gjør på dette området.

Skedsmo kommune støtter at andre registreringsmetoder er godtatt som et føre var prinsipp inntil registrering jf MIS-metoden foreligger.

Skedsmo kommune ser det som svært positivt at hensynet til friluftslivet er ivaretatt gjennom § 2-3 og støtter i grove trekk forslagene vedrørende miljøhensyn.

Skedsmo kommune støtter forslaget om retningslinjer for måling av treantall, men mener at retningslinjene bør tas ut av forskriften og heller tas med i vedlegg. Videre ber Skedsmo kommune om at det kommer klarere frem hva slags treslag som skal telles med da dette er uklart ved naturlig foryngelse, for eksempel der en får omfattende bjørkeoppslag etter hogst.

Tiltak mot skader på skog (§ 4), er i praksis lik eksisterende forskrift med samme formål. Det åpnes imidlertid for at hogst også kan pålegges i områder vernet etter naturvernloven eller annet lovverk, der det er fare for omfattende skader på omkringliggende skog.

Skedsmo kommune støtter forslagene.

Skedsmo kommune, 30.09.2005

Torstein Leiro (sign)  
Rådmann



Knut Samseth  
Landbrukssjef

## DOKUMENTER IKKE VEDLAGT

1. Følgelbrev og høringsnotat fra Landbruksdepartementet, datert 06.07.2005.
2. Lov om skogbruk 17.03.2005.

## SAKEN GJELDER

I forbindelse med høring til ny skogbrukslov, ble det varslet at det vil utarbeides en forskrift vedrørende bærekraftig skogbruk. En slik forskrift er nå ute på høring.

Formålet med forskriften er *”å fremme et bærekraftig skogbruk som sikrer miljøverdiene i skogen, aktiv forynging og oppbygging av ny skog, og god helsetilstand i skogen.”*

Saken gjelder Skedsmo kommunes uttalelse.

## VURDERING

Forslag til forskrift om bærekraftig skogbruk har følgende kapitler/paragrafer:

1. Innleiande føresegner
2. Miljøomsyn
3. Krav til foryngelse etter hogst og
4. Tiltak mot skader på skog.
5. Avsluttande føresegner

### **Kommentarer til paragrafene:**

§ 1. Innleiande føresegner:

Formålet med forskriften er *”å fremme et bærekraftig skogbruk som sikrer miljøverdiene i skogen, aktiv forynging og oppbygging av ny skog, og god helsetilstand i skogen.”*

Virkeområdet er all skog og skogsmark.

### **§ 2. Miljøomsyn.**

Paragrafen skal sikre at det tas nødvendig hensyn til biologisk mangfold, friluftsliv, landskap og kulturverdier ved skogbruksutøvelsen. Intensjonen med denne paragrafen er at den skal fungere som et sikkerhetsnett i forhold til de skogeiere som ikke er sertifisert jf Levende skog standard eller hvis sertifiseringsordningen skulle opphøre å fungere. § 2 er forsøkt lagt så likt som mulig, men ikke strengere enn de krav som stilles i Levende Skog standarden. Således refereres også til Levende Skog standard når det gjelder føre var tiltak i forhold til hogst i områder uavhengig om miljøregistreringer er foretatt eller ikke.

§ 2-2:

*”Hogst kan normalt bare skje i område der det er gjennomført miljøregistreringer (jf forskrift om tilskott til skogbruksplanlegging med miljøregistreringar)”*. Skedsmo kommune støtter kravet men har følgende kommentar: Leddet legger til grunn at kun MIS –metoden (Miljøregistrering i Skog) skal kunne legges til grunn for at hogst kan utføres. Dette innebærer at områder som er registrert for eksempel jf ”nøkkelbiotop eller naturtype” begrepet, ikke er godtatt som registreringsmetodikk. En nøkkelbiotopregistrering, gjort av biologer, bør kunne anses å være tilstrekkelig for å fange opp viktige biologiske kvaliteter, og dermed godtas som grunnlag for at hogst kan utføres. Skedsmo kommune er imidlertid åpnet for at annen registreringsmetodikk kan legges til grunn som ledd i et ”føre var prinsipp”. Med tanke på at forskriften ikke skal være strengere enn dagens Levende Skog Standarder, bør en nøkkelbiotopregistrering anses å være tilstrekkelig inntil en MIS-registrering foreligger. Hvis det i et område er gitt tilbud om MIS-registrering, og skogeieren fra før ikke har andre miljøregistreringer, bør ”føre var tiltaket” ved hogst være basert på livsmiljøer i MIS. Kommunen må evt. også ta stilling til om slik etterskuddsvis ”MiS-registrering” vil være tilskuddsberettiget jf. tilskudd til miljøtiltak i skog.

§ 2-3:

*”Ved gjennomføring av skogbrukstiltak skal skogeigaren sørge for at verdiane i viktige livsmiljø som er utvalde gjennom sertifisering etter Levende Skog bli tekne vare på”*.

Skedsmo kommune støtter dette leddet men har følgende kommentar: Paragrafens formulering medfører at skogeiere som har valgt ikke å foreta en MIS-registrering når det ellers har blitt gjennomført en slik registrering i området, kan unnlate å ivareta evt. viktige livsmiljøer av den grunn at de ikke er registrert. Dette kan medføre at viktige livsmiljøer forringes. Samtidig kan det virke urettferdig i forhold til andre skogeiere som har valgt å foreta MIS-registreringer med de evt restriksjoner i forhold til hogst som det kan medføre. Alle seriøse tømmerkjøpere vil imidlertid kreve, som ledd i egen sertifisering, at MIS-registrering er foretatt på en skogeiendom før de kjøper tømmer fra denne. Riset bak speilet er således at

skogeier risikerer ikke å få realisert sine verdier i skogen uten en slik registrering. Skedsmo kommune ønsker allikevel at forskriften utformes slik at en ikke risikerer at viktige livsmiljøer forringes fordi MIS-registrering ikke er foretatt.

Leddene vedrørende oppretting av kjøreskader medfører ingen endring eller innskjerping i forhold til skogarealene som er omfattet av "Markaforskriften" der tilsvarende bestemmelse er nedfelt. Skedsmo kommune støtter at tilsvarende krav gjør seg gjeldende også utenfor Markaforskriftens virkeområde.

I § 2-3, 4. ledd, benevnes "Ved hogst skal det setjast igjen minst 5 stormsterke tre pr hektar som livsløpstrær, helst i grupper." Krav til antall livsløpstrær er identisk med Levende Skog, men livsløpstrær er i dag ikke nedfelt i Markaforskriften. Hva som bør være et minimumsantall kan vanskelig sies da gjensetting av livsløpstrær er basert på en "føre var" tankegang. Det er riktig å velge samme antall i forskrifts form og derved støtte opp om dagens standard samtidig som det ikke vil kunne skape forvirring om hva som er "rett" antall gjensatte livsløpstrær.

Formuleringen "Livsløpstrea skal primært veljast blant dei eldste og største trea i bestandet." peker på hva slags livsløpstrær en skal sette igjen. Utvalgskriteriet skiller seg noe fra de kriterier Levende Skog bruker. Bl.a. setter ikke Levende Skog noe krav til størrelsen på livsløpstrærne. Skedsmo kommune anser dette tillegget som lite hensiktsmessig grunnet følgende:

- Forskriften skal primært fungere som et sikkerhetsnett i forhold til sertifisering og ikke strekke seg ut over denne. En vektlegging av størrelse kan også medføre at relativt mindre stormsterke trær settes igjen.

Det andre kriteriet som er ulikt Levende Skog standard, er at livsløpstrærne skal velges innenfor bestandet. Jf. Levende Skog kan livsløpstrærne velges innenfor et område, dvs det er ikke krav til at livsløpstrærne må settes igjen i bestandet som avvirkes. På den måten står en friere til å kunne velge livsløpstrær. Dette er en fordel i forhold til å kunne velge stormsterke trær samt trær som er økonomisk mindre betydningsfulle. Ut fra et biologisk synspunkt kan det også være en fordel å samle livsløpstrærne i større grupper gjeldende for flere bestand. Skedsmo kommune anbefaler at krav om at livsløpstrær skal legges i det aktuelle bestand, endres til at livsløpstrær kan settes igjen utenfor bestandet dog innenfor et definert område.

Skedsmo kommune støtter leddet i § 2 som legger føring for hogstform. Dvs at der det biologisk, økonomisk og teknisk ligger til rette for det, skal det brukes lukka hogster. Dette harmonerer med både Levende Skog standard og Markaforskriften.

Skedsmo kommune støtter også leddet om at ivaretagelse av kantsonens økologiske funksjon mot vann og vassdrag, og mellom skog og annen mark, skal ivaretas. Dette harmonerer også med både Levende Skog standard og Markaforskriften.

Det legges opp til forbud mot nygrøfting av myr og sumpskog med sikte på skogproduksjon. Skedsmo kommune støtter et slikt forbud.

Skedsmo støtter også at friluftsinnteresser er blitt ivaretatt gjennom § 2-3.

### § 3. Forynging etter hogst.

Denne paragrafen er hjemlet i § 6 i den nye skogbruksloven og konkretiserer de krav som stilles med hensyn til valg av treslag og hva som regnes som tilfredsstillende foryngelse jf skogbruksloven.

I § 3-1 og § 3-2 gjengis med litt annen ordlyd hva som er nedfelt i § 6 i skogbruksloven:

Skogeier skal sørge for at det er sammenheng mellom hogstform og metode for foryngelse.

Forynging eller tiltak for å sikre tilfredsstillende forynging skal ha blitt utført innen 3 år etter hogst.

Kommunen kan dog utsette fristen, men ikke lenger enn 5 år. Skedsmo kommune støtter dette kravet.

Skogoppsynet får med dette et bedre verktøy til å påpeke manglende foryngelse og skjærper krav til skogeier om planlegging av foryngelse allerede ved utførelse av hogst .

### § 3-3 Tettleik og treslag

Skedsmo kommune støtter en tallfesting av hva som er å betrakte som tilfredsstillende foryngelse.

Tidligere bestemmelser har vært vage, noe som har medført at det har vært vanskelig å påpeke manglende

foryngelse. Faren med en nedre grense som er satt lavt, er at skogeiere kan oppfatte dette plantetallet som tilstrekkelig, mens det i realiteten burde vært høyere på den aktuelle lokalitet. På den annen side gir det den bevisste skogeier større handlingsrom i forhold til å foreta valg ut fra eget rentekrav og andre økonomiske og skjøttsmessige forhold.

Skedsmo kommune mener imidlertid at det bør kunne gis dispensasjon fra forskriften der skogeier har et bevisst valg om å etablere åpne arealer (natureng, åpninger rundt kulturminner m.m.) eller andre spesielle tiltak for miljøet (buskvegetasjon m.m.).

Avsnittet om hvordan oppmåling av rett treantall skal utføres, anses som unødvendig detaljert å ha med i en forskrift og anbefales heller tatt inn som vedlegg til forskriften.

I høringsdokumentet til skogbrukslova, ble det gitt detaljerte vurderinger omkring hva som bør vurderes som treslagsskifte i en forskrift om foryngelse. I høringsnotatet står det: *"... Ved naturlig forynging skal ein ikkje rekne t.d. større mengder vanleg bjørk som framtidstreslag der det tidlegare stod gran eller furu, utan etter eit bevisst val frå skogeigar og med godkjenning frå kommunen. Produksjon av ved på høge bonitetar kan i denne samanheng ikkje reknast som ein bevisst strategi "*. I nåværende høring gis det ingen vurdering av spørsmålet, og i forskriften vises det kun til *"...den planlagde produksjonen"*. Etter Skedsmo kommunes vurdering kan utkast til forskrift således føre til at all naturlig foryngelse vurderes som planlagt produksjon, og ikke ansees som treslagsskifte. Skedsmo kommune mener at dette er et valg skogeier bør kunne ta, men på den annen side fører dette til at foryngelsesplikten i praksis bare omhandler tetthet og ikke et bevisst treslagsvalg. Dette kommer av at det normalt bare er gran som anbefales forynget ved planting, og at planting av andre innenlandske treslag ellers har et meget begrenset omfang. I § 2-3 er det allerede lagt inn krav om godkjenning dvs. sikring mot skifte av treslag i edellauvskog, -på sammenhengende arealer over 100 dekar og -med utenlandske treslag. Skedsmo kommune ber derfor departementet gjøre dette klarere i forskriften, ev. vurdere å endre definisjonen på hvilke treslag som skal telles, samt vurdere om treslag skal inngå i overskriften.

#### § 4 Tiltak mot skadar på skog.

Denne paragrafen bygger på eksisterende forskrift om tiltak mot skader på skog og er omtrent identisk med denne. Tidligere forskrift anses å ha fungert etter intensjonen, og Skedsmo kommune ser det dermed ikke som nødvendig å foreta vesentlige endringer i forhold til denne. Nytt er imidlertid at § 4 åpner for pålegg om hogst i områder vernet etter naturvernloven og plan og bygningsloven der det anses som nødvendig i forhold til skoghygiene. Avsatte MIS områder kan også avvirket, men det er påpekt at det skal tas hensyn til biologisk mangfold, landskap og friluftsliv før evt. pålegg kan gis. Skedsmo kommune ser det som riktig å kunne pålegge hogst på alt skogkledt areal uansett status der det er fare for at oppblomstring av skadeinsekter kan gjøre omfattende skader på omkringliggende skog.

#### § 5 Avsluttande føresegner.

Denne paragrafen viser til at kommunen har ansvar for tilsyn med forskriften, kan gi dispensasjon fra denne samt pålegge tvangsmulkt. Klageinstans er Fylkesmannen. For brudd på forskriften åpnes det for at det kan gis fengselsstraff i inntil et år.